

Grind

Soleiðis verður grindadrápið skipað í Havn

Sýslumaðurin hevur grindadrápið um hendi. Fyrisitingin hjá Tórshavnar býráð samstarvar við sýslumannin og grindaformenninar um mannagongdir og at skipa grindadrápið

EIRIKUR LINDENSKOV

Sýslumaðurin, Snarskivan, grindaformenninir, álitisgrindamenninir fáa grindaboðini sum skjótast soleiðis, at drápið kann verða so væl skipað, sum til ber.

Tá ið sýslumaðurin fær grindaboðini, boðar hann í arbeiðstíð Snarskivuni frá og aftan á arbeiðstíð sløkkiliðsstøðini frá, og syrgja tey fyri, at boðini verða givin víðari sum skjótast.

Grindaformaður á sandinum stílar – saman við álitisgrindamonnum og sløkkiliðsmonnum – fyri girðing og at fólkhalda seguttan fyri hesa og ansar eftir, at kvirt er á sandinum og gevur boð um, nær tíð er at fara oman á sandin at skera á háls. Endi við endurskinum verður spentur fram við landinum undir sjúkrahúsinum, har steinar liggja.

Nakrir av álitisgrindamonnum eru í froskmannabúna og hjálpa til við at seta á hvalir, tá ið sleipað verður.

Løgreglan ansar eftir, at ferðslan kann ganga, sum hon skal fyrst og fremst eftir landssjúkrahúsvegnum, men eisini eftir øðrum vegum har um leið, har fólk seta bilar frá sær og/ella steðga á at hyggja.

Fyri ikki at pøsa grindina, og fyri at grindin skal vera so góður matur, sum gjørligt, er umráðandi ikki at reka hana ov harðliga. Tað er týðningarmikið fyri drápið at spekja grindina við so spakiligum og hóvligum rakstri, sum til ber, og bert at brúka ekkolodd, astikk og annað eftir boðum frá grindaformonnunum, men annars eiga allir grindabátar at hava fastakast.

Grindamenn á sandinum melda seg til hjá uppskrivarum, sum eru í vesti við áskrift »uppskrivari«.

Fyri at vísja seg um, at tú er skrivaður upp, verða grindamenn bidnir um at stilla seg í røð við uppskrivararnar.

Tá tilmeldingin er liðug, skulu uppskrivararnir alt fyri eitt, uttan drál, flýggja sýslumanninum listarnar til drápspart. Tá uppskrivingin er um at vera liðug, eigur ein av uppskrivarunum at fara til sýslumannin við listum fyri at fáa gongd á skringina og fyri at gera sítt til, at seðlarnir kunnu koma skjótt út.

Uppskrivarnir hjálpa skrivifólkunum at lesa nøvnini.

Grindaformenninir biðja sum vant eignaðar bátar at taka sær av sleipi, men knípir við luttøku, verður álagt bátum at sleipa, áðrenn teir verða skrivaðir upp.

Fyri at fáa bátarnar skjótt út aftur frá kaiini, eru stroppar klárir, tá tikið verður ímóti hvalunum. Flaki liggur við kaiina, har menn hjálpa at taka ímóti. Hivast má ikki við togi ella neilonendum.

Eins og fyriskrivað í 10. grein í grinda-kunngerðini er tað sýslumaðurin, saman við grindaformonnunum, sum hoyra hvalvágni til, ið skulu stíla fyri nær og hvar grindin skal verða hildin til, og hvussu fram skal verða farið við drápinum.

Formansbátarnir skulu hava flagg uppi og rópara.

Grindin eigur, sambært gomlum siði, at verða lögð still, áðrenn hildið verður til. Skal ferð fáast á grindina, er neyðugt at leggja hana stilla á passandi dýpi uttan fyri eina linju millum Argjahøvda og Eystara mola helst uttan fyri grótkastið á Argjum.

Meðan grindin liggur, skipa bátar seg eftir boðum frá grindaformonnunum. Teir størri bátarnir og skipini, sum eru hóskeilig til sleiping, skulu tá liggja uttast og forða og annars útinna boðini, ið givin verða, og tí ræður um at lurta eftir boðum á kanal 8 ella gjøgnum rópara.

Bátar, sum koma, aftan á at grindin er lögð still, skulu ansa eftir ikki at órogeva grindina. Liggur grindin innarlaga, skulu hesir bátar halda seg innan fyri eina linju millum molan og ískaiina. Teir kunnu so koma uppí, tá grindin verður hildin til.

Eingin bátur ella skip má fara inn um formansbátarnar, uttan at tað er álagt av grindaformanni.

Tá menn á sandinum eru klárir, halda formansbátarnir grindini til. Eingin grindabátur má tá vera so nær formansbátunum, at hesir ikki óhindraðir kunna snara í bæði borð og harvið óhindraðir halda grindini til.

Mint verður á, at ikki er loyvt at høgga og skera á háls úr báti, fyrr enn grindaformenninir hava givið boð, og at hesi boð ikki skulu gevast, fyrr enn eingi útlit eru fyri, at grindamenninir á sandinum fáa hendur á hvalirnar.

Brot móti boðum og forboðum koma undir bót vísandi til 27. grein.

Teir bátar, ið bróta boð frá grindaformonnunum ella sýslumanninum, og sum fáa skaða av teirri orsök, skulu ikki rokna

við at fáa endurgjald fyri skaða.

Grindaformaður stílar, saman við sýslumanninum, fyri drápinum.

Frammanfyristandandi reglur eru galdandi, fyri at sjálvt drápið skal fara fram so siðiliga og ruddiliga sum til ber, og at grindin fæst so langt upp á turt sum til ber, og at menn á sandinum eru væl skipaðir, so at drápið verður pinuleyst, og grindin verður góður matur, sum vit jú ynskja.

Tá grindin er komin á land, ella so nær landi, at hvalirnir liggja fastir, fara grindaformenninir, undir leiðslu av og eftir boðum frá grindaformanni, í holt við drápið.

Álitismenninir á sandinum hava sóknaronglar/blásturkrókar við sissal ella manilla línu. Grindaformaðurin ansar eftir, at eingin brúkar neilonlínu, ið, sum vitandi er, kann vera ógvuliga skaðilig.

Høgt eigur at verða sum minst, har til ber eiga menn at royna nýggja ongulin, í staðin fyri at høgga, mett verður, at ikki er rætt at hála hvalirnar ov langt upp á turt, áðrenn teir verða dripnir, tí meira sett verður á endan, longri etur sóknarongulin seg inn í kjøtið og pínir hvalin. Tað er tí umráðandi, at teir, ið stíla fyri á sandinum, skipa fyri hóvligari uppháling.

Tilmeldingin fer fram umborð á Pressar-anum ella øðrum eignaðum báti, sum liggur við vestaru boyuna uttan fyri oljutangarnar. Eru líkindini ikki til vildar, liggur hann á øðrum hóskeandi plássi longri inni.

Tilmeldingin byrjar eftir boðum frá grindaformonnunum. Tilmeldað verður við bæði borð, bátarnir skulu tí koma í tveimum røðum vestanífrá. Tríggir mans, sum eru í vesti við áskrift »uppskrivari« skriva upp.

Bátar verða uppskrivaðir við havnakenn-ingarmerki, navni, bátastødd, bátaánara og tali av grindamonnum. Í grindareglugerðini § 3, stk. 3, stendur »Bátur, sum fer í grind, skal vera merktur við havnakenningartekni«. Bátur uttan havnakenningartekin skal venda sær til sýslumannin.

Tá tilmeldingin er liðug, skulu uppskrivararnir uttan drál flýggja sýslumanninum listarnar til drápspart og medvirka til, at seðlarnir koma skjótt út. Uppskrivarnir hjálpa skrivifólkunum at lesa bátanumrini/bátanøvnini.

Grindaformaður setir vaktarmenn/hjálparfólk, sum eru í vesti við áskrift »hjálp-arfólk«, tá tað sæst, at grindin er komin í Sandagerði.

Av trygdar- og reinførisávum sperra vaktarmenninir av fyri óviðkomandi, spula, áðrenn hvalirnir verða heysaðir og spula av og á, meðan koyrt verður við truckkunum. Hvalirnar eiga ikki at leggjast ov tætt.

Vaktarmenninir opna allar hvalirnar, so teir ikki spillast. Eru stundir til tess, taka teir innanúr, so hvalirnir kølna skjótari, og grindin verður so góður matur sum til ber.

Grindaformaður stílar fyri merking í raðfylgju og skundar undir hana sum mest, um neyðugt við eyka fólki. Umráðandi er at flýggja sýslumanninum seðlarnar sum skjótast.

Seðlarnir koma út hjá Magn á Vestaru Bryggju.

Kelda: »Skipan av grindadrápi í Havn«, torshavn.fo